

En folkvald i Kuba om sitt uppdrag

En kubansk folkvald om sitt uppdrag

Leran döljer halva hans kropp och hindrar honom från att gå så fort som han skulle vilja. Han är rädd som vilken människa som helst, men han vet att flera familjer är beroende av hans hjälp och han lyckas fortsätta. Först ett steg, sedan ett till... Bakom honom hörs sirener och signalhorn som visar på stundens allvar.

Det var i juni 2002 som Lebrije-dammen skapade rubriker i både nationella och utländska medier på grund av faran för att dammen skulle brista och eventuellt svämma över.

Alexis Díaz Oliva är sedan 1994 delegat för det sjätte distriktet i Taguascos folkliga råd, och vid den tidpunkten hjälpte han till i evakueringen av tusentals människor i kommunen Jatibonico i Espiritu och upplevde den största skräcken i sitt liv och även under sin tid som delegat.

?Vid det tillfället befann jag mig på den farligaste platsen, mycket nära själva dammridån, men i stundens upphetsning insåg jag inte risken och vi plockade upp en grupp människor som var tvungna att evakueras akut och vi lämnade dem på en säker plats?.

Det är så passionerad Alexis är. Han säger att han som ung var mycket rastlös och bra på att konversera med folk, så att vara delegat passar honom som handen i handsken.

?Jag har alltid tyckt om att diskutera, att prata och jag tror att jag genom att bli vald till delegat fick möjlighet att gå lite djupare in i vissa samhällsfenomen för att också lära mig om livet och socialt beteende som ibland kan vara svårt att förstå. Ett socialt beteende som man ibland underskattar när man är ung?.

Han tillägger att befolkningen är som en termometer eftersom man, när man utbyter erfarenheter med människor, vet hur accepterad en viss åtgärd är.

?Jag vägrar aldrig att diskutera med folk, och jag undviker inte heller negativa åsikter om de problem som påverkar oss. Delegaten administrerar inte, delegaten förvaltar, delegaten kommunicerar och det får aldrig glömmas bort. I mitt personliga fall finns det inget sorgligare än när någon kommer till mig med ett allvarligt problem, t.ex. hälsoproblem eller ett problem som rör ett litet barn, eller någon som bor uselt, och att resultaten, trots flera försök, inte är löst. Jag kan inte säga något annat, för det är den mest smärtsamma situation en delegat kan gå igenom.?

Enligt Alexis innebär hans arbete ett totalt engagemang 24 timmar om dygnet, sju dagar i veckan, vilket har gett honom en hel del otrevligheter hemma: ?Ibland förstår inte min familj att vi spelar en avgörande roll och de klagar på mig för att jag inte har så mycket tid för dem. En gång sa de till och med till mig att de inte röstade på mig för att jag skulle få vara i lugn och ro i huset, men till slut valde folket mig igen och jag är fortfarande delegat. Det finns många saker som är beroende av administrativa organ. Det finns andra som är beroende av folkets vilja. Det är den som påverkar och betyder mest för att lösa de problem vi har?.

Delegatens arbete är inte lätt, säger han, eftersom dagen börjar med att tuppen gal och han vill gå på gatorna i sin valkrets och träffa sina väljare. Det är så man oftast ser honom, mitt i en konversation med sina grannar.

Alexis lyssnar alltid på vad som sägs och noterar de problem som drabbar samhället. Allt från bristen på dricksvatten till reparationen av en skola, för att inte tala om det dåliga skicket på tillfartsvägarna, passerar genom hans händer.

Enligt Alexis avvisar han aldrig samtal och träffar med folket, och han undviker inte heller negativa åsikter.

?Jag vet att det, med tanke på den nuvarande situationen i landet, finns många hus där frukosten inte är tillräcklig och där man inte kan sova tillfredsställande på grund av strömavbrotten, så allt detta oroar mig.?

Är strömavbrotten det viktigaste bekymret för folk?

?Ja, jag skulle säga att det är här som delegatens största ansvar börjar och folk frågar mig: 'hej, men hur länge är det strömavbrott', och jag försöker förklara för dem, så jag säger till dem att regeringen gör sitt yttersta för att lösa dessa problem. Det finns de som inte tror på informationen, det finns de som tror på den, det finns de som inte förstår den och det finns också de som inte lyssnar på den. Alla dessa finns bland mina väljare, bland de människor som kommer till mig för att diskutera varje dag.?

?Målet är att hitta ett sätt för budskapet att nå ut till var och en och inte förvrängas eftersom regeringen inte vill ha strömavbrott, men ibland finns det inget annat sätt, precis som att den medicin som behövs inte alltid dyker upp och vi måste förklara allt detta för folk och få dem att förstå oss. Delegaten måste ha fötterna på jorden.?

Varför bör man inte vara respektlös mot delegaten?

?Han får inte sakna respekt och han måste vara ett levande exempel för sina väljare. Jag säger att jag önskar att alla chefer för provinsen först hade varit delegater, så att de skulle förstå den brådska som kännetecknar vår förvaltning och som får oss att analysera, diskutera och försöka lösa folks problem med passion.?

I hjärtat av varje kubanskt samhälle lever människor som Alexis Díaz Oliva, en man av folket som spelar en grundläggande roll i invånarnas dagliga liv. År 2024 firade han trettio år som delegat för Folkmakten och han säger att han känner sig som ett gott vin, som bara blir bättre med åren. Denna representant, som väljs av invånarna, är bron mellan folket och de statliga strukturerna, en viktig länk för att deltagardemokratien ska fungera på Kuba.

Cubadebate 241009, nedkortat (ZT)

[El agradecimiento del pueblo es el mayor premio para el delegado](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

